

ΣΚΗΝΑΙ

Μετά την προχθесινὴν ἔφοδον, τὴν ὁποίαν ἀπεπειράθη νὰ κτήμῃ ὁ υἱὸς Κουμουνοῦρος ἐναντίον τοῦ κ. Βουδοῦρη, φανταζόμεθα τὰς ἐξῆς σκηνὰς τῶν κυρίων Βουλευτῶν :

— Γυναϊκά μου, δόσε μου τὴν πιστόλα ποῦ ἔχω κρεμασμένη.

— Καλὲ τί θὰ τὴν κάμῃς, εἶναι σκουριασμένη.
— Δὲν πειράζει, μόνε νὰ τὴ δείχνω φτάνει.

— Τί φέρνεις μαζὺ σου ;

— Μπάλα.

— Καὶ σύ ;

— Χαντζάρι.

— Μὰ πῶς δὲν φαίνεται ;

— Τῶχω κρυμμένο κάτω ἀπὸ τὴ φουστανέλα μου.

— Κι' ἐγώ.

— Κάτι κύριε Καλλιφρονᾶ, σὰ γκαστρομένος μοῦ φαίνεσαι ;

— "Οχι βρὲ ἀδελφὲ, ἐκεῖνος ὁ Κώστας (Βίς τὸ αὐτί του :) "Ἐχω ἓνα τρομπόνι ἐκεῖ ποῦ ξέρεις.

— Γιάννη, ἔ Γιάννη !

— Τί θὲς ἀφέντη.

— Τὸ φισικλήκι μου ξέχασα.

— "Ἀπὸ μένα ζητᾶς τὸ φισικλήκι σου ;

— "Ἐλα τώρα ξεμπέρδευε !

"Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Φιλῆμων ἀπεφάσισε νὰ φέρνῃ πάντοτε μαζὺ του, καλὰ κακὰ, τὸ Κανονάκι του, ποῦ τοῦ χάρισε ὁ κ. Κρούπ.

ZIG—ZAG.

Εἰς τινὰ στρατιωτικὴν ἐπιθεώρησιν :

"Ὁ ὑποστράτηγος.—"Ἐχεις παιδί μου κανὲν παράπονον ;

"Ὁ στρατιώτης.—"Ἄμ και μοῦ τὸ 'ρωτᾶς κύρ-Στρατηγέ! Ποῦ ἡ καρδιά μου μονάχα τὸ 'ξέρει ! Τόσα παράπονα ἔχω, ἀπὸ 'κείνη τὴ Διαμάντω, γιατί τῆς ἔστειλα χίλια γράμματα καὶ μὲ χαρτόσημο ἀπάνω. Τὸ λοιπὸν, ἔλαβες ἀπάντησι, κύρ Στρατηγέ μου ; ἄλλη τόση κ' ἐγώ.

Προχθὲς νεαρός τις ἐπίστρατος συνελήφθη ἔν τινι ἀνεγύμφῳ οἰκίᾳ.

— Τί θέλεις ἐδῶ βρὲ ; ἐρωτᾶ ὁ ἀβρὸς περιπολάρχης.

— Συνοδεύω ἓνα φίλον μου.

— Τί λές ; Πάρτε τον μέσα τὸν ἀδιάντροπο.

— Μὰ βρὲ ἀδελφέ ! . . .

— "Ἀδερφέ ! ! ἀδερφέ ! ! ! ἐφρύαξεν ὡς προσβληθεὶς ὁ βαθμοφόρος. Μωρ' ἀδερφὸ νὰ λές τὸν πατέρα σου, καὶ τὴ μάνα σου. Κύρ-Δεκανέα μὲ λένε . . .

Εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου παρατηρεῖται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή : *Φαρμακείον ἢ φύσις.*"

"Ἡμέραν τινὰ εἰσέρχεται εἰς, κάμνει ἀρκετὴν προμήθειαν φαρμάκων, εὐχαριστεῖ χαριέντως, ὑποκλίνεται εὐγενῶς καὶ . . . τείνει νὰ φύγῃ.

— Κύριε . . . Κύριε . . . φωνάζει στεντωρεῖως ὁ σπετζιέρης. Κάτι ἐλησμονήσατε μοῦ φαίνεται.

— Τί ; Κανὲν φάρμακον ἀκόμη ; Εὐχαριστῶ.

— "Οχι, κύριε, ἀλλὰ . . . τὰ χρήματα.

— Τί χρήματα μοῦ λές ;

— Διὰ τὰ φάρμακα ποῦ σᾶς ἔδωσα.

— "Ἀλλὰ τ' εἶν' ἐδῶ ;

— Φαρμακείον.

— Καὶ πῶς ἐπιγράφεται ;

— "Ἡ φύσις.

— "Ἐ ! λοιπὸν, φίλε μου, δὲν ἤξεύρεις ὅτι ἡ φύσις παρέχει τὰ φάρμακα δωρεάν ;

Κρονίδης.

ΛΟΓΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΥ.

Προχθὲς σᾶς αὐτοσχεδιάσαμεν ἓνα λόγον τοῦ κ. Λομβάρδου· καὶ ἤυρατε ἴσως τὸ αὐτοσχεδίασμα ὑπερβολικόν.

Τώρα σᾶς ἀντιγράφωμιν ἐκ τῶν στενογραφημάτων τῆς Βουλῆς, ὅπως ἡ «"Ὠρα» τὰ ἔδημοσίευσε, τεμάχιον λόγου λομβαρδιανοῦ καὶ πῆτέ μας 'σ τὴν τιμὴν σας, σ' τὸν θεόν σας, δὲν εἶναι τὸ πρωτότυπον ἀπαράλλακτον μὲ τὴν γελοιογραφίαν ;

"Ἴδου τὸ ἀκροκώλιον αὐτό :

"Ἡμεῖς εἶπομεν, ὁ πρόεδρος τῆς πρώην κυβερνήσεως καὶ ἀρχηγός μας, εἶπεν ὅτι προτιμᾶ νὰ καταδικασθῇ, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ φανερώσῃ τὰ μυστήρια τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰ ἔγγραφα, ὅμως εἶμαι βιασμένος, νὰ μὴ τηρήσω πλήρη σιγὴν, ἀφοῦ ὁ κ. πρωθυπουργός εἶπεν, ὅτι ἐθέσαμεν ψευδεῖς λόγους εἰς τὸ στόμα τοῦ Βασιλέως καὶ νὰ σᾶς εἶπω καὶ λέγω ὅτι δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ μᾶς ἀναίρεσητε, διότι πρόκειται περὶ γεγονότων, καὶ τὰ ὁποῖα ὁ Βασιλεὺς γνωρίζει καὶ εἶδε, ἂν ἠθέλαμεν ζητήσῃ νὰ τῷ θέσωμεν εἰς τὸ στόμα ψευδῆ πράγματα νομίζετε ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἦτο τόσῳ συγκαταβατικός, ὥστε νὰ τὰ δεχθῇ ; "Ἴδου διατὶ ἔκαμα καὶ κάμνω περὶ τούτου λόγον."

ΤΡΕΛΛΑΙΣ.

"Ὁ εὐφυῆς ἄνθρωπος κάμνει ἔξη ἀνοησίαις καθημερινῶς· ὁ οἰκοδεσπότης μου δὲν ἔκαμε ποτέ του.

"Ἡ ρομάντσα εἶναι ἄνθος, ἡ συμφωνία δένδρον, ἡ δὲ ὄπερα δάσος. "Ὡστε προκειμένου περὶ θεάτρου, δύναται τις νὰ λέγῃ ἀδιαφόρως : «Πάμε εἰς τὸ θέατρον ἢ εἰς τὸ δάσος.»

"Ἐὰν ὁ παρθένος "Ἰωσήφ δὲν εἶχε τὸν χιτῶνά του, δὲν ξεύρω ἀπὸ ποῦ θὰ τὸν ἐπιγνευ ἡ γυναῖκα τοῦ Πετερρῆ.

Τὸ καλλίτερον μέσον ν' ἀποκτήσῃς ὑψηλὴν τινα θέσιν εἶναι νὰ ἀναβῆς μὲ τὸ ἀερόστατον.

Κόμμερων.